

Interviu colecționat în 2019

Facultatea absolvită, promoția?

Facultatea de Medicină a Institutului de Medicină și Farmacie Cluj-Napoca, promoția 1988.

Care a fost parcursul dumneavoastră profesional până în prezent?

Primii 6 ani de școală i-am făcut la Liceul de Muzică din Cluj, apoi am terminat Liceul de Matematică-fizică Nicolae Bălcescu din Cluj, unul dintre cele mai prestigioase licee din orașul nostru și atunci și acum. După terminarea liceului, am intrat la Facultatea de Medicină, iar zarurile au fost aruncate.

Aveți un moment pe care îl considerați ca fiind cheie sau definitiv în evoluția dumneavoastră profesională?

*Au fost mai multe momente importante în evoluția mea profesională. Cred că drumul pe care l-am ales a fost stabilit într-o zi din aprilie 1991, când am citit în *Viața medicală* despre niște posturi de preparator scoase la concurs de universitatea noastră. Erau 2 posturi la biochimie și unul la farmacologie. M-am dus inițial la biochimie, dar când am citit tematica de examen m-am cam speriat,*

apoi am optat pentru farmacologie, materie care mi-a plăcut din anul 3 de facultate. Am fost 5 candidați care am avut aceeași opțiune, subiectele de la examen au fost dificile, dar am avut o zi bună și am luat cea mai mare notă la scris. Am fost foarte fericită, încă de când am fost studentă îmi doream să devin cadru didactic, mi se părea fascinant să îi înveți medicină pe tineri, dar dacă nu ar fi fost revoluția din 1989, nu aș fi avut nicio șansă să acced în facultate, nu aveam backgroundul potrivit. Nu eram nici măcar membră a partidului care era prezent „în toți și în toate” atunci, iar asta nu era bine la vremea respectivă. Am trăit vremuri grele și mă bucur din tot sufletul că acele vremuri s-au schimbat și am avut parte de o evoluție profesională care nu a avut nevoie de implicarea factorului politic. A fost de asemenea important rezultatul meritoriu pe care l-am avut la concursul național de rezidențiat, care mi-a permis să îmi aleg specialitatea dorită. Aici cred că am avut un moment care mi-a schimbat să zicem parcursul profesional. Inițial am ales specialitatea de oftalmologie pediatrică, nu erau mulți specialiști în acea vreme la Cluj. Pe urmă, familia mea și colegii de la catedră m-au influențat să îmi schimb specialitatea aleasă spunându-mi că dacă tot am avut un punctaj atât de bun la examen, ar trebui să fac ceea ce îmi place cel mai mult, adică pediatrie. Am schimbat alegerea inițială, fără să iau în calcul că pediatria este o specialitate foarte vastă, care nu poate fi făcută în part time, iar eu nu voiam să renunț la farmacologie, munca didactică îmi aducea și îmi aduce și acum o împlinire profesională deosebită. Cred că momentul acela mi-a marcat cel mai mult evoluția profesională ulterioară. Am lucrat la Spitalul Clinic de Copii și am urmat treptat etapele de rezidențiat (secundariat pe atunci), medic specialist și ulterior medic primar pediatru. În același timp, pe partea didactică am parcurs toate treptele ierarhiei universitare, fără să ard nicio etapă, iar în anul 2006 am devenit profesor universitar. Faptul că eram în învățământul preclinic cred că m-a ajutat într-un fel, am fost unul dintre profesorii cei mai tineri ai Facultății noastre.

Vă doreați când erați copil să deveniți medic sau aveați alte dorințe la acea vârstă?

De când îmi aduc aminte, mi-am dorit să devin medic. La școală colegii care îmi cunoșteau visul, mă alintau „Ancuța doctoruța”. Dintotdeauna, medicina mi s-a părut cea mai frumoasă profesie posibilă, mai ales când am mai crescut. Când eram foarte mică, mă jucam de-a doctorul dar mă tenta să fiu și agent de circulație, mă fascinau cei care stăteau în mijlocul intersecției și dirijau circulația...aveam vreo 3 ani.

Cum sau de ce ați ales să studiați la UMF Cluj (IMF Cluj la acea vreme)?

Fiind clujeancă, mi s-a părut firesc să urmez facultatea acasă, nu mi-am pus niciodată problema să merg în altă parte.

Ați avut/aveți un dascăl preferat? Dacă da, de ce l-ați ales pe cel indicat?

Da, am avut profesori pe care i-am iubit foarte mult: profesorul Mircea Dorofteiu, fiziolog și decan al facultății din 1983, profesorul Ion Zăgreanu cu care am făcut medicina internă și profesorul Ermil Tomescu, ORL. Aceștia mi-au fost cei mai dragi, au fost niște modele profesionale pentru mine și în același timp, oameni de o calitate deosebită. Cred că toți trei aveau în comun corectitudinea în relația cu studenții, în evaluarea lor și în același timp, au respectat studenții și s-au purtat elegant și colegial, chiar dacă au fost severi, de exemplu profesorul Zăgreanu nu dădea nimănui nota 10 la medicină internă, spunea că nimeni nu știe această materie perfect. Toți au fost niște didacți excelenți, și au avut o importantă contribuție în formarea mea de cadru didactic.

Cum v-a influențat în activitatea profesională, dar și în viața de zi cu zi formarea la UMF Cluj?

Faptul că am terminat o facultate bună m-a ajutat mult. Am învățat spiritul academic și profund umanist al școlii medicale clujene, un anumit fel de a privi omul bolnav și mi-am însușit sistemul de valori al înaintașilor care au construit tradiția facultății. Absolvenții noștri au fost și rămân cei mai buni absolvenți de medicină din țară, asta o spun statisticile privind rezultatele la examenele naționale de rezidențiat și integrarea lor pe piața muncii.

Cum descrieți relația dumneavoastră cu colegii de facultate, atunci și acum? Considerați inițiativa Alumni ca fiind una de importanță pentru UMF?

Întotdeauna eu am avut relații bune cu colegii, de facultate sau de liceu. Prietenii îmi spuneau în tinerețe că sunt sufletul petrecerilor, și chiar eram foarte implicată în viața studențească. De când am terminat facultatea, am fost în comitetul de organizare al tuturor întâlnirilor aniversare, pe care promoția noastră le face mai des în ultima perioadă, anual. Comunicăm între noi, colaborăm, ne ajutăm de câte ori putem, mulți dintre copiii colegilor mei au fost sau sunt studenți ai facultății noastre și viitori medici. Avem și un grup pe rețelele sociale, în care comunicăm și ținem aproape. Cred că structurarea departamentului Alumni este o inițiativă nu numai foarte utilă, dar obligatorie astăzi pentru orice universitate care se respectă. Important este să înțeleagă absolvenții importanța rețelei de absolvenți, a networking-ului, ca să folosesc un termen englezesc, care sunt beneficiile aderării la Alumni, care pot fi inițiativele și efectele imediate.

Ce credeți că ar fi nevoie pentru îmbunătățirea colaborării cu colegii?

Comunicarea este cheia unei colaborări bune în orice domeniu, respectarea regulilor, corectitudinea, respectul și nu în ultimul rând să ne punem de câte ori putem în locul celuilalt, să încercăm să empatizăm mai mult, asta pot spune eu după 12 ani în care am fost decan și în care am venit în contact cu foarte multe probleme ale colegilor mei.

Cum ați descrie sistemul medical în prezent? Dar sistemul de învățământ medical?

Întrebarea este prea vastă pentru acest interviu, aş putea să vorbesc foarte mult despre aceste lucruri. Am să încerc să sintetizez spunând că sistemul medical este într-un proces de restructurare, reorganizare, “under construction” ca să fac o glumă. Sunt foarte multe probleme, lipsa resursei umane fiind una dintre cele mai importante, accesul în sistem, concursurile, utilizarea resurselor etc. Creşterea salariilor medicilor a fost doar un pas înainte, însă nu a rezolvat toate problemele. Sunt multe lucruri de făcut iar autorităţile au în faţă provocări multiple. Ministerul Sănătăţii are o organizare greoaie şi nu întotdeauna eficientă, predictibilitatea deciziilor încă lipseşte etc. Învăţământul medical este foarte diferit din punct de vedere calitativ, pregătirea absolvenţilor nu este uniformă la Cluj sau la Arad, de exemplu, lipseşte catalogul naţional de competenţe al absolvenţilor, iar organizarea examenului de rezidenţiat are încă multe probleme, de la bibliografie şi până la baremurile de cunoştinţe etc.

În 2019 am sărbătorit 100 de ani de învăţământ medical românesc în Transilvania, 100 de ani de la primul curs în limba română al profesorului Iuliu Haţieganu. Cum găsiţi Universitatea acum?

Universitatea noastră este la 100 de ani de la înfiinţarea Facultăţii de Medicină în prima poziţie printre instituţiile de învăţământ românesc, din punct de vedere al serviciilor educaţionale şi al cercetării. Absolvenţii noştri se regăsesc pe primele poziţii la concursurile naţionale de rezidenţiat, facultatea oferă o curriculum modernă şi atractivă, cu inovaţii educaţionale şi metode pedagogice de ultimă oră (Învăţarea prin rezolvare de probleme – PBL, Simulare, Comunicare medicală, Examen clinic obiectiv structurat – OSCE etc). Avem cel mai mare număr de studenţi internaţionali din România, iar recent, ca o încununare a transformărilor din Facultatea de Medicină, aceasta a fost evaluate şi acreditată internaţional, după standardele Federaţiei Mondiale de Educaţie Medicală (WFEME), de către Asociaţia Şcolilor de Medicină Europene (AMSE). Suntem prima facultate din ţară care primim o astfel de recunoaştere internaţională, care alături de “Label CIDMEF” certifică excelenţa în calitatea serviciilor educaţionale pe care le oferim. Cred că la 100 de ani de învăţământ medical românesc este o realizare extraordinară a cadrelor didactice şi studenţilor noştri. Să ne bucurăm aşadar, Gaudeamus igitur!